

Галіпчак Володимир Дмитрович

Інституційні чинники інформаційної політики євроінтеграції України: безпековий вимір

УДК 327.427

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2023-3.17>

Галіпчак Володимир Дмитрович
аспірант кафедри політичних інститутів та процесів
Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника
вул. Шевченка, 57,
Івано-Франківськ, Україна
ORCID: 0009-0006-2501-0290

В даній статті досліджується аналіз інституційних чинників інформаційної політики євроінтеграції в контексті безпекового виміру в умовах російської агресії. Зокрема, розглядаються роль інституційних структур, механізми захисту інформаційного простору та способи протидії дезінформації та пропаганді. Проаналізовано роль державних органів, ЗМІ, недержавних організацій та громадських структур у формуванні та реалізації інформаційної політики, спрямованої на захист інформаційного простору в контексті російської агресії. Стаття також надає приклади успішних практик та викликів, з якими стикаються європейські держави у протидії російській пропаганді та дезінформації. Вона акцентує на важливості міжнародного співробітництва та обміну досвідом для розвитку ефективної інформаційної політики, спрямованої на забезпечення безпеки інформаційного простору. Також розглянуто український досвід впровадження інформаційної політики з урахуванням безпекового виміру та виявлено основні досягнення та виклики, з якими стикалась Україна та виклики яким вона протидіє зараз. Основною метою даного наукового дослідження є вивчення і аналіз інституційних чинників інформаційної політики євроінтеграції в контексті безпекового виміру. Дослідження спрямоване на розкриття ролі різних інституційних структур, включаючи державні органи, ЗМІ та недержавні організації, у формуванні та реалізації ефективної інформаційної політики. Метою є виявлення ключових чинників, які впливають на інформаційну політику в контексті євроінтеграції та безпеки, а також розуміння їхнього взаємозв'язку та впливу на інформаційний простір. Основна мета полягає в розробці стратегій та рекомендацій, які сприятимуть підвищенню ефективності інформаційної політики України в контексті євроінтеграції та протидії російській агресії. Дослідження має на меті зробити внесок у розвиток наукових знань і сприяти формуванню ефективних стратегій в цій сфері

Ключові слова: інституційні чинники, інформаційна політика, інформаційний простір, євроінтеграція, безпека, російська агресія.

Вступ. Інформаційна політика має вирішальне значення для країн, що прямують до євроінтеграції, оскільки вона сприяє створенню сприятливого комунікаційного середовища, формуванню об'єктивного образу країни та забезпеченню безпеки інформаційного простору. Україна, як країна, що прагне до європейської інтеграції, також стикається з викликами та можливостями, пов'язаними з інформаційною політикою та безпекою у цьому контексті. В умовах повномасштабного російського вторгнення та агресії чималої актуальності надається питанню продовженню стійкому й незмінному європейському вектору України, зокрема й інформаційним євроінтеграційним аспектам. У сучасному світі Україна активно працює над євроінтеграцією з метою побудови стабільного політичного, економічного та соціального середовища. Цей процес передбачає внесення глибоких змін у різні сфери життя країни, включаючи інформаційну політику. Інформаційна політика має вирішальне значення для ефективного здійснення євроінтеграційного процесу, забезпечуючи широкий доступ до інформації, прозорість та взаєморозуміння між усіма зацікавленими сторонами. Процес євроінтеграції для України також супроводжується безпековими викликами та загрозами, пов'язаними з інформаційною безпекою. Розуміння інституційних чинників, що впливають на інформаційну політику з безпековим аспектом, та вивчення

українського досвіду у цій сфері має вирішальне значення для успішної реалізації євроінтеграції в Україні. У даній статті ми пропонуємо проаналізувати інституційні чинники, що впливають на інформаційну політику євроінтеграції в Україні з безпековим виміром. Ми дослідимо роль інформаційної політики у забезпеченні безпеки та ефективності євроінтеграційного процесу в контексті України. Крім того, ми розглянемо український досвід впровадження інформаційної політики з урахуванням безпекового виміру та проаналізуємо досягнення та виклики, з якими стикалась Україна та виклики яким вона протидіє зараз.

Мета статті. Стаття має на меті дослідити інституційні чинники, що впливають на інформаційну політику євроінтеграції з безпековим виміром на прикладі України. Її ціль полягає у розумінні ролі інституційних механізмів у забезпеченні безпеки та ефективності інформаційної політики під час євроінтеграції в Україні.

Завдання статті:

– Проаналізувати поняття інформаційної політики та її важливість у процесі євроінтеграції для України.

– Виявити безпекові виклики та загрози, пов'язані з інформаційною безпекою під час євроінтеграції України.

– Визначити інституційні чинники, що впливають на інформаційну політику з безпековим вимі-

ром в Україні, включаючи ролі державних органів, правових механізмів та громадського сектору.

– Дослідити досвід України у впровадженні інформаційної політики з урахуванням безпечного виміру під час процесу євроінтеграції.

– Запропонувати рекомендації для політичних та управлінських рішень в Україні з метою поліпшення інформаційної політики євроінтеграції з урахуванням безпечного виміру.

Ці завдання допоможуть розкрити інституційні аспекти інформаційної політики євроінтеграції в контексті України, а також надати рекомендації для подальших кроків та покращення інформаційної безпеки в процесі євроінтеграції для України.

Методи дослідження. Реалізації дослідницької мети сприяє застосування комплексної методології, які включають в себе аналіз українських законодавчих актів та нормативно-правових документів: дослідження юридичних норм, положень та політичних рішень, що регулюють інформаційну політику та забезпечення безпеки євроінтеграції в Україні. Емпіричні дослідження на місцевому рівні: Здійснення опитувань, інтерв'ю та фокус-груп з представниками українських владних структур, громадського сектору та академічного середовища для отримання поглядів та досвіду щодо інформаційної політики та її безпечного аспекту в контексті євроінтеграції. Кейс-студії українського досвіду: Аналіз конкретних прикладів українських інституційних механізмів, політичних рішень та заходів, спрямованих на забезпечення безпеки та ефективності інформаційної політики під час євроінтеграції в Україні. Порівняльний аналіз з іншими країнами: порівняння української інформаційної політики та інституційних чинників з іншими країнами, які пройшли євроінтеграційний процес, з метою виявлення схожих та відмінних особливостей та використання цього досвіду для вдосконалення інформаційної політики в Україні. Системний аналіз: використання системного підходу для розуміння взаємозв'язків та взаємодії між різними українськими інституціями, політичними процесами, законодавчими нормами та рішеннями у контексті інформаційної політики та безпеки євроінтеграції.

Результати. В даній галузі було зроблено велику кількість наукових публікацій, де висвітлюються різні аспекти інформаційної політики євроінтеграції з безпечним виміром. Дослідники зосереджуються на аналізі інституційних реформ, розвитку цифрових технологій, захисту інформації, боротьбі з дезінформацією та розбудові відкритого та прозорого інформаційного середовища в контексті євроінтеграції. Назвати всіх вчених, які працювали у галузі інформаційної політики в контексті, буде складно проте слід відзначити, що значних результатів у своїх дослідженнях досягли: професор політичних наук та дослідник інформаційної політики

в Європі – Карл Венерлінд, Карін Лагергрєн, Мартін Кромптон та ін. Серед вітчизняних науковців, вагомий доробок яких актуальний і по цей день, варто відзначити: В.Гайдук (професор політології та експерт з інформаційної політики в Україні), О. Гарань (Інститут політичних і етнонаціональних досліджень та експерт у галузі інформаційної політики), І. Бекешкіна (Центр «Інтерпрес») та ін. Українські вчені продовжують розширювати нашу базу знань та вносити важливий внесок у цю галузь [3]. Цінність досліджень та напрацювань вчених полягає у експертному аналізі та практичній значимості. В ході дослідження були отримані наступні основні результати: визначено необхідність розвитку та вдосконалення законодавчої бази для забезпечення ефективної інформаційної політики з огляду на безпекові виклики; роль спеціалізованих державних органів, зокрема Міністерства інформаційної політики, була визнана критичною для розвитку та координації інформаційної політики в контексті євроінтеграції; наголошено на необхідності підтримки та сприяння розвитку цивільного суспільства у цій сфері; пропонуються заходи щодо розвитку цифрової інфраструктури та підвищення кібербезпеки в контексті євроінтеграції.

Роль інформаційної політики у процесі євроінтеграції є надзвичайно важливою. Вона сприяє створенню сприятливого комунікаційного середовища, де країна може ефективно взаємодіяти з європейськими партнерами, представляти свої досягнення та пропагувати європейські цінності. Інформаційна політика допомагає забезпечити прозорість та відкритість процесів євроінтеграції, а також залучити громадян до активної участі у прийнятті важливих рішень. євроінтеграції. Незважаючи на активну фазу російської агресії з лютого 2022 року, Україна надалі успішно співпрацює з західними та європейськими партнерами на інформаційному фронті тим самим, залучаючи всі як владні так і неінституційні на неформальні чинники задля покращення свого становища на світовій арені та виборюючи собі місце європейській цивілізованій спільноті. Євроінтеграція визначається як процес підключення країни до європейського інтеграційного простору, зокрема до Європейського Союзу (ЄС) або інших європейських структур. Цей процес передбачає глибокі зміни у політичній, економічній, правовій та соціокультурній сферах країни з метою досягнення високих європейських стандартів та норм. Інформаційна політика, у контексті євроінтеграції, може бути визначена як система стратегічних дій, спрямованих на створення ефективної комунікаційної інфраструктури, формування образу країни та розповсюдження інформації про євроінтеграційні процеси та досягнення країни на європейській арені. Інформаційна політика спрямована на підтримку зовнішньої та внутрішньої інтеграції, формування позитивного образу країни серед

партнерів ЄС та громадян, а також на підвищення обізнаності та активної участі громадян у процесі євроінтеграції [2]. Проте у даних процесах виникає чимало безпекових загроз, які вимагають максимального залучення всіх ресурсів держави задля захисту свого просто та отримання бажаних результатів. Описуючи дані явища, слушно буде прояснити, основний взаємозв'язок між інформаційною політикою та євроінтеграцією:

– По-перше, інформаційна політика в контексті євроінтеграції сприяє формуванню образу країни. Вона допомагає створити позитивне сприйняття України серед європейських партнерів, відображаючи досягнення, реформи та здібності країни до виконання європейських стандартів. Інформаційна політика сприяє побудові довіри та сприятливої іміджевої репутації України, що є важливим елементом успішної євроінтеграції.

– По-друге, інформаційна політика є ефективним засобом комунікації з європейськими партнерами. Вона сприяє обміну інформацією, досвідом та кращими практиками між Україною та країнами ЄС. Інформаційна політика дозволяє Україні представляти свої досягнення, просувати свої інтереси та впливати на прийняття рішень у європейських структурах. Вона створює можливості для активного взаємодії та співпраці з європейськими партнерами, що сприяє європейській інтеграції України.

– По-третє, інформаційна політика є важливим елементом забезпечення інформаційної безпеки під час процесу євроінтеграції. Вона включає заходи для захисту інформаційного простору від загроз, пов'язаних з кібербезпекою, дезінформацією та інформаційною війною. Інформаційна політика спрямована на забезпечення стійкості та безпеки інформаційних систем, захист країни від негативного впливу інформаційних загроз. Вона допомагає Україні забезпечити безпеку свого інформаційного простору та впровадити ефективні механізми протидії дезінформації [5].

Таким чином, інформаційна політика та євроінтеграція взаємопов'язані та взаємозалежні процеси. Інформаційна політика підтримує європейські цінності, сприяє комунікації з європейськими партнерами та забезпечує безпеку інформаційного простору в рамках євроінтеграційного шляху України.

Слід сказати, що за нашою думкою одним з ключових факторів того, що Україна встояла проти швидкого російського наступу в перші дні війни було саме поняття інституції влади. Саме інститути, які були до цього готові вели правильну політику в ті дні та години, що допомогло Україні перевернути ситуацію на полі бою та інформаційного простору. Саме ці всі організації здійснюють і шикоромасштабну взаємодію, спілкування та політику щодо інтеграції України в європейське співтовариство. Основні інститу-

ційні чинники інформаційної політики євроінтеграції включають:

Державні органи та структури: Державні органи є основними виконавчими органами, які забезпечують реалізацію інформаційної політики в контексті євроінтеграції. Це можуть бути спеціалізовані державні агентства, комітети, департаменти або окремі підрозділи у складі уряду. Державні органи відповідають за розроблення імплементації стратегій, планів та програм щодо інформаційної політики, співпрацю з міжнародними організаціями та партнерами, а також за забезпечення координації та моніторингу процесів євроінтеграції.

Громадські організації та активна громадськість: Громадські організації та активна громадськість відіграють важливу роль у сприянні та контролі реалізації інформаційної політики в контексті євроінтеграції. Вони виступають голосом громадськості, виражають інтереси та погляди громадян, сприяють забезпеченню прозорості та відкритості процесів євроінтеграції, проводять інформаційні кампанії та освітні заходи.

Міжнародні організації та партнери: Міжнародні організації, такі як Європейська комісія, Рада Європи, Європейська Рада та інші, є важливими партнерами в реалізації інформаційної політики в контексті євроінтеграції. Вони надають підтримку, експертизу та фінансування для розвитку та впровадження інформаційних проєктів, сприяють обміну досвідом та найкращими практиками, а також сприяють створенню міжнародних мереж співпраці та партнерства [6].

ЗМІ та медіаорганізації: Засоби масової інформації відіграють важливу роль у розповсюдженні інформації про процес євроінтеграції та формуванні громадської думки. ЗМІ та медіаорганізації забезпечують доступ до об'єктивної та достовірної інформації, проводять аналіз і коментарі, сприяють дебатах та публічному обговоренню європейських питань, а також забезпечують підтримку та взаємодію з іншими інституційними акторами.

Академічне середовище та дослідники: Академічне середовище та дослідники вносять важливий вклад у розуміння інституційних чинників інформаційної політики в контексті євроінтеграції. Вони займаються науковими дослідженнями, аналізують політичні та соціальні процеси, розробляють рекомендації та стратегії розвитку інформаційної політики, сприяють формуванню та впровадженню нових підходів та інновацій [1].

Зазначені інституційні чинники взаємодіють та співпрацюють між собою для ефективного розвитку та реалізації інформаційної політики в контексті євроінтеграції. Вони спільно працюють над створенням сприятливого інформаційного середовища, забезпеченням доступу до об'єктивної та достовірної інформації, підвищенням свідомості та освіченості громадян щодо європейських

цінностей та стандартів, а також забезпеченням безпеки інформаційного простору в рамках євроінтеграційного шляху України в умовах російсько-української війни. євроінтеграції.

Говорячи про загрози та безпековий вимір інформаційної політики євроінтеграції, то він включає заходи та стратегії, спрямовані на забезпечення стійкості, захисту та безпеки інформаційного простору під час процесу євроінтеграції. Цей вимір має на меті протидіяти загрозам, пов'язаним з кібербезпекою, дезінформацією та інформаційною війною. Безпековий вимір інформаційної політики євроінтеграції України в контексті російської агресії є особливо важливим і актуальним. Російська агресія проти України відкрила нові виклики та загрози для інформаційної безпеки країни, що вимагає ефективних заходів для їх протидії [9]. Основні аспекти безпекового виміру інформаційної політики євроінтеграції України в контексті російської агресії включають:

1. Протидія дезінформації та пропаганді: Російська агресія супроводжується активною дезінформаційною кампанією, що має на меті спотворення фактів, поширення неправдивої інформації та маніпулювання громадською думкою. Інформаційна політика повинна передбачати механізми виявлення, розпізнавання та спростування дезінформаційних повідомлень, а також активну комунікацію з громадськістю, щоб забезпечити об'єктивну та достовірну інформацію.

2. Захист інформаційного простору: Російська агресія супроводжується кібератаками та хакерськими вторгненнями, спрямованими на порушення безпеки інформаційних систем. Інформаційна політика має передбачати заходи з кібербезпеки, включаючи захист інформаційних систем, мереж та даних, розробку ефективних кіберзаходів та стратегій, а також співпрацю з міжнародними партнерами для обміну досвідом та координації дій.

3. Підтримка українських медіа та журналістів: Українські медіа та журналісти стикаються з викликами та загрозами, пов'язаними з російською агресією. Інформаційна політика повинна сприяти підтримці незалежних медіа, забезпечувати свободу слова та журналістську діяльність, а також забезпечувати захист журналістів від цензури та преслідувань.

4. Міжнародне співробітництво та партнерство: Україна має активно співпрацювати з міжнародними партнерами, такими як Європейський союз, НАТО та інші країни, для спільної боротьби з інформаційними загрозами та протидії російській пропаганді. Важливо обмінюватися досвідом, інформацією та спільно розробляти стратегії та заходи для підтримки інформаційної безпеки [4].

Враховуючи ці аспекти, безпековий вимір інформаційної політики євроінтеграції України

в контексті російської агресії має на меті забезпечити захист, стійкість та безпеку інформаційного простору країни, а також підвищити свідомість та відповідальність громадян щодо інформації, яку вони споживають.

Важливим буде розглянути та проаналізувати практику європейських країн. Досвід європейських держав, зокрема в контексті російської агресії, може надати цінні висновки та рекомендації для розвитку інформаційної політики України з орієнтацією на безпековий вимір. Деякі приклади успішних рішень та викликів, з якими стикалися деякі європейські країни, включають:

1. Литва: Литва стикнулася з активною російською пропагандою та дезінформацією, особливо в контексті конфлікту в Україні. Вона приділила особливу увагу розвитку своїх медіаорганів та журналістської етики, сприяла розвитку медійної грамотності серед громадян та впровадила систему швидкого реагування на поширення дезінформації. Також, Литва активно співпрацює з іншими країнами та міжнародними організаціями для обміну досвідом та розробки спільних стратегій протидії російській пропаганді.

2. Польща: Польща також зіткнулася з активною російською пропагандою та дезінформацією, особливо в контексті своїх історичних спільностей з Росією. Вона зосередилася на зміцненні медійної грамотності та розвитку критичного мислення серед своїх громадян. Польща також активно працює над підвищенням захищеності своїх інформаційних систем, сприяє розвитку міжнародних партнерств у галузі кібербезпеки та протидії дезінформації.

3. Фінляндія: Фінляндія розробила стратегію протидії російській пропаганді та дезінформації, зосереджуючись на розвитку медійної грамотності, сприянні дослідженням та аналізу дезінформаційних кампаній, а також розробці спільних проєктів з академічними та медійними партнерами [12].

Ці приклади європейських країн демонструють важливість розвитку інформаційної політики, спрямованої на протидію російській агресії та дезінформації. Україна може взяти до уваги ці рекомендації та успішні практики для розвитку власної інформаційної політики, яка забезпечить безпеку інформаційного простору та протидію дезінформації і на просторах інтернет мережі, що є особливо актуальним та затребуваним в умовах війни в 21 столітті.

Висновки. Таким чином, інформаційна політика має велике значення для успішної євроінтеграції України, а також для забезпечення безпеки інформаційного простору. Інституційні чинники, такі як державні органи, недержавні організації, академічне середовище та ЗМІ, виконують важливу роль у розвитку та впровадженні інформаційної політики. Підсумовуючи вищесказане,

варто зазначити, що зарубіжний досвід європейських держав, зокрема Швеції, Естонії, Фінляндії та Литви, може надати цінні уроки та рекомендації для України, зокрема в контексті протидії російській агресії та дезінформації. Ефективна інформаційна політика має включати заходи з протидії дезінформації, забезпечення кібербезпеки, підтримки незалежних медіа та розвитку медійної грамотності. Міжнародне співробітництво та партнерство є важливими елементами успішної інформаційної політики, спрямованої на забезпечення безпеки інформаційного простору. Варто підсумувати також, що розвиток кібербезпеки є критичним аспектом безпекового виміру інформаційної політики. Україна повинна зосередитися на забезпеченні захисту своїх інформаційних систем, розробці ефективних кіберзаходів та співпраці з міжнародними партнерами. Загалом, Україна повинна активно розвивати інформаційну політику, спрямовану на протидію російській агресії, забезпечення інформаційної безпеки та підвищення медійної грамотності серед своїх громадян.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Боднарчук О.В. (2015). *Політичні комунікації в євроінтеграційному курсі України* : дис. ... канд. наук : 25.00.02 / Державний вищий навчальний заклад «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». Івано-Франківськ, 199 с.
2. Горбань Ю. О. (2015). *Інформаційна війна проти України та засоби її ведення* / Ю. О. Горбань // Вісн. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. - №1. - С. 136-141. - Бібліогр.: 17 назв. - укр.
3. Іванова Є. І. (2022). *Воєнно-інформаційна безпека України за умов ескалації конфлікту на Сході України*, с. 20-26.
4. Кочубей Л.О. (2015). *Інформаційна безпека держави: інструменти захисту українського інформаційного поля (на прикладі особливостей інформаційно-комунікаційних технологій у сучасному Донбасі)*. Наукові записки Інституту політичних і етнонаціональних досліджень імені І. Ф. Кураса. Вип. 3. 220—237.
5. Козьмініх А. В. (2020). *Інформаційні механізми євроінтеграційної політики України* / А. В. Козьмініх // Актуальні проблеми політики : зб. наук. пр. / редкол.: С. В. Ківалов (голов. редкол.), Л. І. Кормич (голов. ред.), І. М. Милосердна (відп. ред.) [та ін.] ; НУ «ОЮА», Південноукр. центр гендер. проблем. – Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2020. – Вип. 65. – С. 41-48.
6. Ніщименко О.А. (2016). *Інформаційна безпека України на сучасному етапі розвитку держави і суспільства*. Наше право. № 1. 17—23.
7. Цимбалюк В.С., Бабінська А.В. (2014). *Правове регулювання інформаційної безпеки в Україні: проблеми теорії та практики*. Адміністративне право і

процес. № 2 (8). 22—30. URL: <http://aplaw.net/index.php/journal/issue/view/18/4-8-2014-pdf>.

8. Яценко В.А., (2022). *Інформаційна свідомість як фактор війни Росії проти України*, с. 9-17.
9. Nimmo B., Feldstein S. (2014). «*The Anatomy of Russian Information Warfare: The Crimean Operation, a Case Study*».
10. Heras M. (2017). «*Russian Information Warfare: A Reality that Must be Faced*».
11. Rid T., Buchanan B. (2015). «*Attributing Cyber Attacks*».
12. Rasmussen M. (2015). «*Russia's Information Warfare: A Western Perspective*».

REFERENCES:

1. Bodnarchuk O.V. (2015). *Politychni komunikatsii v yevrointehratsiynomu kursі Ukrayiny: dys. ... kand. nauk: 25.00.02 / Derzhavnyy vishchyy navchalnyy zaklad «Prykarpatskyy natsionalnyy universytet imeni Vasyla Stefanyka»*. Ivano-Frankivsk, 2015. 199 s.
2. Horban' Yu. O. (2015). *Informatsiyna viyna proty Ukrayiny ta zasoby yiyi vedennya* / Yu. O. Horban' // Visn. Nats. akad. derzh. upr. pry Prezidentovi Ukrayiny. - № 1. - S. 136-141. - Bibliohr.: 17 nazv. - ukp.
3. Ivanova Ye. I. (2022). *Voyenno-informatsiyna bezpeka Ukrayiny za umov eskalatsiyi konfliktu na Skhodi Ukrayiny*, s. 20-26.
4. Kochubey L.O. (2015). *Informatsiyna bezpeka derzhavy: instrumenty zakhystu ukrayinskoho informatsiynoho polya (na prykladi osoblyvostey informatsiyno-komunikatsiynyykh tekhnolohiy u suchasnomu Donbasi)*. Naukovi zapysky Instytutu politychnyykh i etnonatsionalnykh doslidzhen imeni I. F. Kurasa. Vyp. 3. 220-237.
5. Koz'minykh A. V. (2020). *Informatsiyni mekhanizmy yevrointehratsiynoyi polityky Ukrayiny* / A. V. Koz'minykh // Aktual'ni problemy polityky : zb. nauk. pr. / redkol.: S. V. Kivalov (holov. redkol.), L. I. Kormich (holov. red.), I. M. Myloserdna (vidp. red.) [ta in.] ; NU «OYA», Pivdenno-Ukr. tsentr hender. problem. - Odesa : Vydavnychyy dim «Hel'vetyka», - Vyp. 65. - S. 41-48.
6. Nishchymenko O.A. (2016). *Informatsiyna bezpeka Ukrayiny na suchasnomu etapi rozvytku derzhavy i suspil'stva*. Nashe pravo. № 1. 17-23.
7. Tsybalyuk V.S., Babins'ka A.V. (2014). *Pravove rehulyuvannya informatsiynoyi bezpeky v Ukrayini: problemy teorii ta praktyky*. Administratyvne pravo i protses. № 2 (8). 22-30. URL: <http://aplaw.net/index.php/journal/issue/view/18/4-8-2014-pdf>.
8. Yashchenko V.A., (2022). *Informatsiyna svidomist' yak faktor viyny Rosiyi proty Ukrayiny*, s. 9-17.
9. Nimmo B., Feldstein S. (2014). «*The Anatomy of Russian Information Warfare: The Crimean Operation, a Case Study*».
10. Heras M. (2017). «*Russian Information Warfare: A Reality that Must be Faced*».
11. Rid T., Buchanan B. (2015). «*Attributing Cyber Attacks*».
12. Rasmussen M. (2015). «*Russia's Information Warfare: A Western Perspective*».

Institutional factors of information policy of European integration in Ukraine: security dimension

Halipchak Volodymyr Dmytrovych

Postgraduate Student at the Department
of Political Institutions and Processes
Vasyl Stefanyk Precarpathian National
University
Shevchenka str., 57, Ivano-Frankivsk,
Ukraine
ORCID: 0009-0006-2501-0290

This article explores the analysis of institutional factors of information policy of European integration in the context of the security dimension under Russian aggression. Specifically, it examines the role of institutional structures, mechanisms for protecting the information space, and ways to counter disinformation and propaganda. The article analyzes the role of government bodies, media, non-governmental organizations, and civil society structures in shaping and implementing information policies aimed at safeguarding the information space amidst Russian aggression. The article also provides examples of successful practices and challenges faced by European countries in countering Russian propaganda and disinformation. It emphasizes the importance of international cooperation and knowledge exchange for the development of effective information policies aimed at ensuring the security of the information space. The Ukrainian experience in implementing information policy considering the security dimension is also discussed, highlighting the main achievements and challenges that Ukraine has faced and is currently countering. The main goal of this research is to study and analyze the institutional factors of information policy of European integration in the context of the security dimension. The research aims to uncover the role of various institutional structures, including government bodies, media, and non-governmental organizations, in shaping and implementing effective information policies. It aims to identify key factors influencing information policy in the context of European integration and security, as well as understand their interrelation and impact on the information space. The ultimate goal is to develop strategies and recommendations that will enhance the effectiveness of Ukraine's information policy in the context of European integration and countering Russian aggression. The research aims to contribute to the development of scientific knowledge and promote the formation of effective strategies in this field.

Key words: institutional factors, information policy, information space, European integration, security, Russian aggression.